

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 24 września 2009 r. — HUP Usługi Polska sp. z o.o. (dawniej HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Manpower Inc.

(Sprawa C-520/08 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) — d) i g) — Wniosek o unieważnienie — Słowny wspólnotowy znak towarowy I.T.@MANPOWER*)

(2010/C 11/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (dawniej HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) (przedstawiciel: M. Ciresa, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Manpower Inc. (przedstawiciele: V. Marsland, solicitor, A. Bryson, barrister)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 24 września 2008 r. w sprawie T-248/05 HUP Usługi Polska przeciwko OHIM — Manpower (I.T.@MANPOWER), na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności na decyzję R 124/2004-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 5 kwietnia 2005 r. oddalającą odwołanie wniesione od decyzji Wydziału Unieważnień, w której oddalono wniosek o unieważnienie dotyczący słownego wspólnotowego znaku towarowego „I.T. @MANPOWER” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 35, 38, 41 i 42 — Znak towarowy pozbawiony charakteru opisowego

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *HUP Usługi Polska sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Postanowienie Trybunału z dnia 1 października 2009 r. — Agrar-Invest-Tatschl GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-552/08 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Kodeks celny — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych — Niedokonywanie retrospektywnego zaksięgowania należności celnych przywozowych — Zawiadomienie dla importerów — Dobra wiara*)

(2010/C 11/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (przedstawiciel: O. Wenzlaff, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Schönberg, pełnomocnik, B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 8 października 2008 r. w sprawie T-51/07 Agrar-Invest-Tatschl przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, w którym Sąd oddalił skargę zmierzającą do stwierdzenia nieważności w części decyzji Komisji C(2006) 5789 wersja ostateczna z dnia 4 grudnia 2006 r. stwierdzającej konieczność dokonania retrospektywnego pokrycia części należności celnych przywozowych, których nie zażądano od skarżącej przy przywozie cukru pochodzącego z Chorwacji — Wyłączenie dobrej wiary dłużnika w przypadku opublikowania przez Komisję zawiadomienia skierowanego do importerów — Błędna ocena wpływu na kryterium dobrej wiary potwierdzenia a posteriori autentyczności i prawidłowości świadectw pochodzenia przez organy celne państwa wywozu

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.*
- 2) *Agrar-Invest-Tatschl GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam (Niderlandy) w dniu 29 lipca 2009 r. — Postępowanie karne przeciwko X

(Sprawa C-297/09)

(2010/C 11/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Oskarżony: X

Pytania prejudycjalne

1) Czy stan faktyczny, w którym osoba mająca obywatelstwo Unii i w stosunku do której istnieją poważne powody do podejrzeń, że popełnianie czynów karalnych stanowi główny cel jej pobytu w innym państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej niż państwo, którego jest obywatelem, wchodzi w zakres obowiązującego bądź stosowania traktatu WE, a w szczególności art. 12 WE, art. 18 WE, art. 43 i nast. WE oraz art. 49 i nast. WE?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze w odniesieniu do art. 18 WE:

2a. Czy taki przepis jak art. 67 ust. 2 Wetboek van Strafrecht (niderlandzkiego kodeksu karnego) — w zakresie w jakim umożliwia on tymczasowe aresztowanie osób, które podlegają zakresowi obowiązującego art. 18 WE, jednak mają stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — należy postrzegać jako przeszkodę w wykonywaniu prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu w rozumieniu tego postanowienia?

2b. Czy w razie odpowiedzi twierdzącej przepis ten — w zakresie w jakim w interesie celowościowego dochodzenia, ścigania karnego i wydania ostatecznego wyroku w danej sprawie umożliwia on zastosowanie tymczasowego aresztowania w przypadku obywateli Unii, którzy mają stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — znajduje dopuszczalne uzasadnienie, które opiera się na obiektywnych względach niezależnych od przynależności państwowej zainteresowanych osób i jest proporcjonalne do celu realizowanego zgodnie z prawem przez przepisy prawa krajowego?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze przedstawione zostaje następujące pytanie w odniesieniu do art. 49 i nast. WE:

3) Czy taki przepis jak art. 67 ust. 2 niderlandzkiego Wetboek van Strafrecht — w zakresie w jakim umożliwia on tymczasowe aresztowanie osób, które mają stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — należy postrzegać jako przeszkodę w wykonywaniu swobody świadczenia usług w rozumieniu art. 49 i nast. WE, ponieważ chodzi o dyskryminację ze względu na okoliczność, że podmiot świadczący usługi nie ma stałego miejsca zamieszkania lub pobytu w kraju, w którym świadczone są usługi, lecz w innym państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania drugie i trzecie:

4) Czy taki przepis jak art. 67 ust. 2 niderlandzkiego Wetboek van Strafrecht — w zakresie w jakim umożliwia on tymczasowe aresztowanie obywateli państwa członkowskiego, którzy mają stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — należy postrzegać jako dyskryminację ze względu na przynależność

państwową, która jest zakazana na podstawie art. 12 WE (ogólny zakaz dyskryminacji w zakresie zastosowania traktatu), art. 43 i nast. WE (zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie swobody przedsiębiorczości) i na podstawie art. 49 i nast. WE (zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie swobody świadczenia usług)?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania drugie i trzecie:

5) Czy taki przepis jak art. 67 ust. 2 niderlandzkiego Wetboek van Strafrecht — w zakresie w jakim w interesie celowościowego dochodzenia, ścigania karnego i wydania ostatecznego wyroku w danej sprawie przepis ten umożliwia tymczasowe aresztowanie obywatela państwa członkowskiego, który ma stałe miejsce zamieszkania lub pobytu w innym państwie członkowskim niż Niderlandy — może zostać wydany w sposób prawnie wiążący ze względów porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego w rozumieniu art. 45–48 WE i art. 55 WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 27 sierpnia 2009 r. — J.A. van Delft i in. przeciwko College van zorgverzekeringen

(Sprawa C-345/09)

(2010/C 11/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J.A. van Delft i in.

Strona pozwana: College van zorgverzekeringen

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 28, art. 28a i art. 33 rozporządzenia nr 1408/71⁽¹⁾, przepisy załącznika VI część R pkt 1 lit. a) i b) do rozporządzenia nr 1408/71 oraz art. 29 rozporządzenia nr 574/72⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy, taki jak art. 69 ZVW [Zorgverzekeringswet], jest z nimi niezgodny w zakresie, w jakim emeryt lub rencista, który zasadniczo może wywodzić prawa z art. 28 i art. 28a rozporządzenia nr 1408/71, jest zobowiązany do zgłoszenia się do Cvz [College voor zorgverzekeringen] i składka tego emeryta lub rencisty jest potrącana z jego emerytury lub renty nawet, jeśli nie miała miejsca rejestracja w rozumieniu art. 29 rozporządzenia nr 574/72?